

« zurück blättern vor »

SZLIFA I subst. f., ab 1564; ‘eisener Beschlag, z.B. am Ortscheit; ein landwirtschaftliches Gerät zum Eggen oder Dreschen; Schlitten, Kufen, Gerät zum Lastenziehen’ – ‘skuwka żelazna, okucie w środkowej części orczyka; narzędzie rolnicze do bronowania lub młócenia; sanki, płozy, przyrząd do ciągnięcia ciężarów’: [einzQu.] 1564 Mącz 51c, SPXVI *Chelonium, naczynie nieyákie którym nieco ciężkiego podnoszą / Kóło Báran álbo Szlifá.* o 1564 Mącz 463c, SPXVI *Tribula, koláśá szlifá wóz álbo fánie do młocenia żytá.* – SPXVI, MĄCZ, L, SWIL (prze.), SW (stp.). ◊
Etym: nhd. *Schleife* subst. f., ‘schlittenartiges Gestell zum Lastenziehen’, GRI.

« zurück blättern vor »